on hauska, mutta kun se on nykyajan henkeä vastaan, ei siitä pidä.

Osastomme jäsen, hammaslääkäri E. S. Scott on viimekesäisestä loukkaseesta jo niin terve, että ryhtyi työhön ja toivoo hammaskipua potevain tulemaan luokseen. Kuten muistamme, tuotti hänen uusi automobiilinsä, joka suistui mutkikkaalla metsätiellä tienoheen, hänen potemansa vammat. Miltei koko tämän ajan on hän saanut maata sairaalassa, ja oikein ehyeksi ei hän enää voikaan parantua.

✣ ✣ ✣

Yleiskatsaus.

Fort Bragg on pieniä vaatimaton puukylä, tai kaupunki, suuren jättiläispunapuumetsän takana, Tyynenmen rannikolla, noin 150 mailia Friscosta pohjoiseen. Kaupungin ympäristöltä viedään punapuuta mailman markkinoille suunnattomat määrät rautateitse ja meritse. Metsän omistavat trustit, jotka kokoavat niistä miljoonia dollareita vuosittain, tarvitsematta itse niihin käsillään koskea. Työläiset tekevät polkuhinnasta kaiken työn. Metsissä ja sahalaitoksilla työskentelee satoja miehiä, joista suuri osa on suomalaisia. Voimakysyvää on työ ensinnäkin metsissä, joissa miehet käsittelevät näitä jättiläispuita, jotka pituudeltaan ovat 200—300 jalkaa ja suureksi osaksi 10 jalkaa läpimitaten. Kuumina kesäpäivinä, jolloin aurinko paahtaa täydellä terällään, saavat miehet hikoilla ylenmääräisesti, kiivetessään jyrkkiä mäenrinteitä ylös. Suuret teräksiset vetoköydet, ja puut vieriessään kaltevata maanpintaa, ovat murskanneet paljon miehiä kuoliaaksi. Usea suomalainenkin on saanut henkensä uhrata täten kapitalismin riistolle. Metsissä kaadetaan puut ja sahataan tukeiksi, jotka sitten rautateitä myöten kuletetaan sahalaitoksille. Sahamyllyissä valmistetaan puut monenlaiseksi tavaraksi, mitä milloinkin markkinakysyntä vaatii. Täällä tapaamme suuria teräksisiä koneita, joilla työläiset työskentelevät. Huonojen turvallisuuslaitteiden ja pitkän kymmentuntisen työpäivän rasituksen takia ovat nämä myllytkin vieneet monelta työläiseltä hengen, sekä usealta jäseniä.

Työn puskeminen kovalla kiireellä on herrojen vaatimus, "sillä kiireelliset tilaukset on täytettävä", ilmottavat poosut työläisille. Ne työt, mitkä vain sopivat annetaan mielellään urakalla tehtäviksi. Jos mikään, niin urakkatyö on herroille tuloksia tuottaya. Se on mainio tilaisuus kiskoa työläisiltä, mitä heistä vähänkin saa irti. Pieni palkankorotus tässä panee työläiset kovasti yrittämään, niin, että tuskin sivulleen näkevät. Urakkatyö silloin, kun se kiihottaa työläiset ylenmääräisesti puskemaan, on sietämätöntä. Eunenkuin nämä punapuujättiläiset on Europassa, Austraaliassa ynnä muissa osissa maapalloa, jonne niitä jatkuvasti kuletellaan, vaativat monestikin urheata työtä työläisiltä.

Laivatkin on usein lastattu yli laivan kantavuuskyvyn, joten laiva meren mahtavien laineiden hyrkyillessä kulkee vaarallista kulkuaan, vaatien merimiesten työskentelemään usein henkensä uhalla.

Rautatiet samaten vaativat, paitsi työläisen hikeä, myös usein sen vertakin, kuletellessaan suuri kuormia yhtiöiden omistamilla, huonosti laitetuilla rautateillä. Taistelu leivästä panee työläiset työskentelemään kurjalla kiihkolla.

Kaupunkimme ympärillä on myös maanviljelijöitä, jotka taistelevat luonnonvoimia vastaan, vaaliessaan viljelyksiään. Säästääkseen viljelykset kylmiltä pohjoishenkäyksiltä, joita aava Tyynimeri tänne kulettelee, on maanviljelijäin täytynyt laittaa korkeita tuulen suojeluslaitteita. Samaten Californian kuiva kesä vaatii myös vesikastelulaitteen, jotta kasvit säästyisivät kuivuudelta, joka luonnollisesti seuraa pitkästä poutaajasta. Pikkuviljelijät ovat todellu lujilla työssään. Työpäivät heillä ovat kolmisen, nelisen tuntia pitemmät kuin teollisuustyöläisillä. Niukka toimeentulo pakottaa jokaisen perheenjäsenen hermoja jäytävään, ainaiseen työhön ja raadantaan. Ylenmääräinen työ vie ihmiseltä itsekehitysmahdollisuuden, laimentaa ja veltostuttaa luokkataistelua. Suurfarmarit, jotka voivat asettaa pääoman "toimintaan", ostaa suuret maanperkaus- ja muokkauskoneet y. m. työvälineet ja tarpeet, heidän työnsä on helppoa nykyaikana verrattuna pikkufarmarin hommiin.

Työläiset täälläkin ovat joutuneet enimmäkseen ostamaan maansa vähittäismaksulla, maksaen siitä vuosittain korkoa 8 prosenttia.

Kuten sanottu, taistelu leivästä pakottaa työläiset työskentelemään hurjalla kiihkolla.

Entäs ne meidän yhteispyrintömme sitten? Entisaikoina on täällä raittiusseura touhunnut kovasti ja onhan sellainen vieläkin olemassa kylässämme, vaikka sen toiminta on miltei kuollut. Talo sen nimellinen kyllä sijaitsee Reedwood avenuella, vaan sen asemasta en tiedä mitään. Veljeys- ja sisarseurat siellä kuulemma "miittaavat". Aikaansa seuraavat henkilöt katsovat aina mailman tapahtumiin ja kulkevat kehityksessä eteenpäin; niinpä monet entiset raittiusseuralaiset ovat nyt mukana sosialistisessa liikkeessä.

Raittiusseuran työhön kuuluukin etupäässä viinanjuonnin lopettaminen, jota täällä Fort Bragg'issä kovasti harjotetaan! Vaan se työ meni kai miltei turhaan, koska kapakoita niitä on täällä useampia kymmeniä. Kaupunki on nyt kääntänyt katseensa niihin niiden vähentämistarkotukseen, ilmottaen ensikuun alussa niitä jo muutamia sulettavankin. Kapakka itseasiassa ei ole mikään syy, vaan seurausilmiö jostakin syvemmästä syystä. Kapakassa viihtyvillä ihmisilläkin nykyaikana täytyy olla jotkut syyt, joille "lohtua" etsivät sieltä, eivätkä jaksa löytää parempaa elämän eteenpäin viejää.—

Kirkon touhut kylässämme ovat sanalla sanoen hyvin heikot, eivät ainakaan tee minkäänlaista haittaa sosialistiselle liikkeelle, se on varmuutena havaittavissa. Synoodan kirkkokin meidän haalimme lähellä törottää vailla siellä kävijöitä; joskus joku kyläilemässä käyvä pappi sitä käyttää tilapäisesti täällä saarnatessaan. Tosin täällä on suomalainen metodisti pappi Hillberg, hänkin ilman seurakuntaa, vihkaseo "pyhään säätyyn" aviopareja ja "kastelee" lapsia, sekä "siunailee" ruumiita, sievosta maksua vastaan tietysti, kuten muutkin.

Kaupunkimme komein rakennus, "Comrade Hall", on suomalaisten sosialistien omistama talo. Se on sivistyslaitos, jossa me pohdimme yhteiskunnallisia asioita: seuraamme kansainvälistä sosialistien toimintaa ja otamme siihen osaa voimiemme mukaan. Siellä me joukkona kokoonnumme, siellä me huvittelemme, näyttelemme, soittelemme ja juhlimme. Nykyinen virkeä kehityskausi on meidänkin pienen Fort Bragg'in temmannut koko voimakkaasti sosialismin eteen toimimaan. Suuri joukko metsämiehiä suuntaa askeleensa suoraan tähän taloon, kukin varmalla vakaumuksella, että häntä tarvitaan ja odotetaan sinne, tai että hän kuuluu sen talon asukkaisiin.

Toveri-lehti on myös saanut varman ja pysyväisen levikin kylässämme. Täällä kaivataan ja tarvitaan Toveri-lehteä. Ilman sitä emme halua elää.

Valtion suuret kesäjuhlat vietetään tänä kesänä Fort Bragg'issä.

—t. —t.

Hurskaan uni

Kirj Ohdake.

Juntus-Jussi oli koko elämänsä ijän ollut tuoliainen yksivakainen ja hiljainen mies, joka piti kiinni kaikesta vanhasta mihin kerran oli tottunut. Jos jotain uutta hänelle esitettiin, ei hän voinut sitä hyväksyä, yksistään sen vuoksi että se oli uutta, olkoon sitte kuinka hyödyllistä hyvänsä. Kun kerta on vanhalla tavalla tultu toimeen tähän asti, niin kai sitä tullaan vastakin, tuumi hän.

Työväen pyrkimyksiä ei Jussimme voinut hyväksyä lainkaan, sillä se oli hänelle kauhistus. Toimeenhan oli tultu ennenkin ilman sellaisia turhia rettelöitä, joita nämä sosialistit toimeenpanivat mailmaa mullistaakseen, ja kun vielä tahtoivat hävittää uskonnon, johon hän oli opetettu jo lapsuudessaan, ja tuon pitäjän kirkon kun tahtoivat polttaa, kirkon jonka hän oli nähnyt ja oppinut kunnioittamaan jo sylivauvasta asti. Hän antaisi kaikki anteeksi noille mullistajille, jos vain jättäisivät kirkon rauhaan uskoineen.

Vuosia kului ja nuo "räyhääjät" vaan lisääntyivät ja tulivat yhä uhkaavammiksi. Rovasti perusti tuolle uudelle liikkeelle vastapainoksi kristillisen työväenyhdistyksen, johon saatiin lähes kaikki vanhat ukot ja akat yhtymään, vieläpä Jussikin, tuo kaikkien uutuuksien vihaaja, yhtyi tähän, koska rovasti oli vakuuttanut että se oli ainoa keino jolla voitiin hävittää tuo toinen uusi ja vaarallinen liike.

Taas kului muutamia vuosia eikä heidän taistelunsa tuloksia vain alkanut näkyä. "Räyhääjien" luku sensijaan aina vaan kasvoi, olivatpa he jo saaneet oman talonkin itselleen, jossa niitä "pirunjuoniaan" sitte punoivat. Tämä meni yli Jussin vähäisen ymmärryksen. Hänen täytyi saada parempaa selvitystä tähän, ja siksi hän eräänä päättäväisenä hetkenä lähti rovastin puheille.

Astuessaan sisään — hän teki sen ilman naputuksia — näki hän rovastin istuvan tai oikeammin makaavan nojatuolissaan, katse kattoon luotuna ja kädet ristissä ison vatsansa päällä. Jussi yski ja ryki, tullakseen huomatuksi, vaan ilman tulosta. Kunhan ei vaan lie kuollut, ajatteli hän, ja meni rovastia puistelemaan. Rovasti kirosi kun häntä häirittiin, mutta kun huomasi sen olevankin vain Jussin, hänen uskollisimman lampaansa, lauhtui hän heti. Jussikin unohti oman asiansa kokonaan ja alkoi sensijaan udella rovastilta hänen sydän-asioitaan, sillä näkihän sen selvästi että rovastia painoi jokin asia hirveästi.

— Minä tunnen sinut Jussi, alkoi rovasti, olethan yksi seurakunnan vanhimpia uskovaisia, mutta sittekin minun täytyy pyytää sinulta vaitiolulupausta, sillä asia on vakavaa laatua. Lupaathan pitää suusi tiukalla, ettet hiisku sanaakaan kellekään, sillä siitä riippuu koko kansakunnan autuus?

Jussi tietenkin lupasi, koska asia oli niin tärkeää laatua. Rovasti kuiskasi jotain Jussin korvaan, joka sai hänet kalpenemaan. Hän katseli rovastia pitkän aikaa sanattomana älyttömillä silmillään, rovasti taas ikäänkuin kiusottaakseen häntä, nyökkäsi vain päätään. Sanat saatuaan Jussi töruili rovastia sellaisista ajatuksista, olivathan ne itse perkeleestä lähtöisin.

— Kaikki on totta, selitti rovasti. Helvettiä ei enää ole. Suuri pappeinkokous, joka on pidetty Ruotsissa ja jossa on ollut saapuvilla maan uskovaisimmat evankeliumin saarnaajat aina arkkipiispoihin saakka, ovat päättäneet poistaa helvetin. Ensimäisessä raamatunpainoksessa, joka pian painetaan, ei ole helvettisanaa lainkaan.

Jussi horjui, tämä kuulemansa oli niin masentavaa, että hänen vankka ruumiinsa vapisi. Rovasti auttoi häntä tuolille ja antoi hänelle Uuden Suomettaren käteen, käskien Jussin itse lukea tuon surullisen totuuden, osottaen sormellaan paikkaa. Jussi olisi mielellään lukenut jos olisi voinut. Kirjaimet tanssivat niin kovin hänen silmissään, että oli aivan mahdoton järjestää niitä sanoiksi. Hän antoi lehden takasin, täytyihän hänen uskoa, olihan se rovasti itse joka sen sanoi.

Rovasti joka luuli Jussin lukeneen uutisen, jatkoi: "niin, ja tämä ei ole kaikki, jo muutama aika takaperin julistivat amerikkalaiset papit samanlaisessa kokouksessa kuin tämäkin, perkeleen olemattomaksi olioksi."

— Siis ei helvettiä, ei perkelettä, hõpisi Jussi. Kuinka sitte enään tullaan toimeen tässä mailmassa, kun ei ole helvettiä, ei perkelettä? Jussin täytyi lähteä, hän oli kuullut liikaa ja luuli tulevansa hulluksi. Peruskivi oli murskaantunut hänen altaan, peruskivi, jonka päällä hän koko elinikänsä oli rohkeasti seissyt.

Horjuen tuli hän mökilleen ja heittäytyi sänkyynsä. Koko vuorokauden hän ajatteli kaikkea mahdollista ja mahdotonta, järjellistä ja järjetöntä, kunnes nukahti.

Unissaan hän oli kuulevinaan turmiopasuunan äänen hautaansa, ja hyppäsi kiireesti pystyyn, alkaen juosta Edenin porttia kohti. Kiireissään hän huomasi paitansa ryvettyneen haudassa, siksi hän, nähtyään matkan varrella puhdasta pyykkiä kuivumassa puiden oksilla, valikoitsi itselleen uuden, puhtaan paidan, sillä olihan hän niin monasti eläissään lukenut taivaassa oltavan valkoisissa vaatteissa. Kauan kulettuaan tuli hän vihdoinkin portin luo, josta kauhea väenpaljous tunki sisään. Ihme vaan, kun ei kellään ollut valkeita vaatteita, ei edes min käänlaista riekaletta päällään. Se pisti Jussin silmeyden tuntoa, mutta pyrki kumminkin itsekin portille. Lähemmäksi tultuaan hän huomasikin ettei Pietari, eikä kukaan muukaan, ollut porttia vartioimassa, joten jokainen pääsi esteettä sisään. Tämä kauhistutti Jussia, että nyt jokainen, niin hurskas kuin paatunein kin lurjus, sai mennä sisään noin vain ilman tutkintoa. Hän syöksyi portille ja aikoi estää heitä itse, kunnes Pietari ehtisi tulla, mutta virta oli voimakas, se vei hänet mukanaan.

Tultiin eräälle suunnattomalle kedolle, jossa ihmislapset tanssivat ja lauloivat nuoresta lapsesta aina harmaapäiseen asti. Riitaa ja toraa ei näkynyt missään, vaan ystävyys ja ilo kuvastui jokaisen kasvoilta. Ne jotka eivät tanssineet, istuivat puitten siimeksessä, tai kedon poikki luikertelevan kirkkaan puron reunalla, keskustellen keskenään hilpein mielin.

Jussi oli ihmeissään kovasti. Ei näkynyt valkeita vaatteita, ei kultakruunuja, ei harppuja, ei jumalan istuinta, ei edes isä Abrahamin helmaa. Hän rohkasi itsensä ja kysyi vieressään seisovalta nuorelta mieheltä, että missäpäin se helvetti on? Toinen ei ymmärtänyt helvetti-sanasta mitään, sen enempää kuin itse pirustakaan, jota Jussi sitte kysyi. Tiedustelipa vielä itse jumalaakin, mutta tuo nuori mies sanoi, ei koskaan kuulleensakaan sellaisesta mainittavan. "Tuo mahtaa olla jokin pakana", tuumi hän, "paras kun kyselen toisiltakin". Hän meni toisen, vieläpä kolmannenkin luo samoilla kysymyksillä, tulematta kuitenkaan sen viisaammaksi.

Jussi oli ymmällä, ovat taivaassa tietämättä mitään taivaallisista totuuksista, nepä kummallisia ihmisiä. Kunhan löytäisin rovastin, niin kyllä selvityksen saisin, tuumi hän, ja aikoi juuri lähteä häntä etsimään, kun eräs nuori nainen tuli ja vei hänet tanssivien joukkoon. Hän pani tietysti kovasti vastaan, syyttäen reumatismin vaivaamaa jalkaansa ja vanhaa ikäänsä, mutta kun tyttö oli pyörittänyt häntä muutamia kertoja ympäri, eikä tuo jalkakaan tuntunut vaivaavan, niin innostui hän itsekin leikkiin. Tuo pitkä paita vähän hidastutti liikkeitä, mutta päästihän siitä vastuksesta yhdellä ainoalla reväisyllä, ja hittojako minä sellaisella tekisin, kun ei toisillakaan näy, tuumi hän, hypellen nyt kuin kaksikymmenvuotiaana.

Jonkun aikaa tanssittuaan hän kuuli jonkun huutavan aivan lähellä: "Kah Juntusta! Terve mieheen! Onpa hauska tavata vanhoja tuttuja." Jussilta jäi tanssi. Hän luuli miehen olevan rovastin ja ajatteli nyt vihdoinkin saavansa selityksen tähän arvotukseen. Paremmin miestä tarkattuaan hän tunsikin sen Räyhän-Antiksi, yhdeksi noitten "kirottujen mullistajien" päähenkilöksi. Hän oli vähällä kääntyä ja alkaa tanssinsa uudelleen, kun muistikin, että voihan tuo "räyhääjä" selittää tämän asian yhtä hyvin kuin rovastikin. Ottipa siis Anttia kainalosta ja vei puitten siimekseen. Uteli ensiksi niitä kysymyksiä, joita jo oli esittänyt ja vastaus oli yksinkertaisesti: "Ei sellaisia ole ikinä olluttkaan muualla kuin tyhmien ihmisten tyhjissä pääkopissa." Tämä vähän pisti Jussia, mutta nieli hän sen sentään, udellen tietoja rovastista, kanpalaisesta ja pitäjän kirkostakin, vieläkö se seisoi pystyssä, kuten ennenkin, vai olivatko jo polttaneet. Hän sai kuulla että nämä evankeliumin julistajat olivat saaneet ryhtyä ruumiilliseen työhön vielä ennen kuolemaansa, valheensa kun eivät enään vedelleet, kuten ennen. Kirkko taas oli hajotettu ja tehty siitä sieviä asuntoja koditomille, joten ei kenenkään tarvinnut enään maantiellä lojuilla.

Jussi oli saanut nyt kuulla enemmän uutta kuin ennen eläissään. Uutiset olivat kyllä niin surettavia että hän olisi vierähyttänyt muutamia kyyneleitä kirkkonsa muistolle ja rovastin kohtalolle, jos olisi ollut aikaa. Uteliaisuutensa oli kuitenkin ensin tyydytettävä.

Hän kyselikin lisää, miten ne ihmiset nyt elävät siellä, vieläkö "mailman mullistajat" ovat yhtä sisukkaita, mikä paikka se on jossa he nyt ovat j. n. e. Hän oli juuri saamaisillaan vastauksen näihinkin, kun joku puisti häntä olkapäästä niin että heräsi. Se oli rovasti jonka Jussin eukko oli tuonut paikalle, koska pelkäsi Jussin olevan viimeisillään. Jussi raivosi ja kirosi, hänen kun juuri piti saada elämän ongelmat ratkaistuksi, ja nuo heittiöt kun kehtasivat herättää hänet. Raivoissaan ajoi hän rovastin ulos ja heittäytyi taas sänkyynsä ajattelemaan, eukkonsa siunaillessa hänen sielunsa tilaa.

Viikon hän loikoili sängyssään ja ajatteli sekä mennyttä että tulevaa, mutta selväksi ei hän vyyhtiään saanut. Se oli ensi kerta eläissään, kun hän ajatteli kokemattomuuttaan, hän tarvitsi apua ja ohjausta, mutta mistä sitä saisi? Rovastiin hän ei enää luottanut, sillä hän katsoi hänen olevan joko oikean tyhmyrin, kuteu hän itsekin oli, tai oikean lurjuksen, joka sietäisi piiskaa. Sinä iltana hän asteli Antti Räyhäsen mökille. Hän oli tullut siihen päätökseen, että sieltä ne selitykset lähtisivät jos vain rohkenisi sitä askelta ottaa. Uudistuksia oli hän vihannut koko elämänsä ijän, ja nyt vanhoilla päivillään, täytyi hänen lähteä etsimään uudistusta omalle järjelleen. Räyhäseltä hän sitä myös sai koska kotia lähtiessään löi Räyhäsen kanssa kättä — veljeyden kättä.

YLEISIÄ UUTISIA

MOONEYLLE EI ANNETA UUTTA OIKEUSTUTKINT.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

näisillä todisteilla tuomitsemista vastaan."

Californian tuomioistuinten päätös saattaa Amerikan huonoon valoon.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., March 2, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Washington, D. C., 1 p. maalisk. — Huolimatta siitä, että hallintoviranomaiset ovat erikoisen vähäpuheisia Mooneyn jutussa Californian ylioikeuden antaman päätöksen suhteen, on ilmeistä, että useimmat viranomaisista olivat tyytymättömiä päätöksen suhteen, etenkin kun presidentti Wilsonin asettama työselkausten tutkijakomitea oli suosittanut uutta oikeudentutkintoa, sekä yleensä tunnettua ollen Mooneyn jutun vaikuttavan Venäjällä vallitsevaan mielipiteeseen Amerikan suhteen.

Työselkkausten tutkijakomitea on raporteerannut, että Mooneyn juttu on suuresti vaikuttanut työväen keskuudessa vallitsevaan mielipiteeseen San Franciscossa ja että jutun luonne ollen tavallaan osana sikäläisen työväen ja pääoman omistajien välisestä kamppailusta on sen päätös vaikuttanut epäedullisesti kautta Yhdysvaltain, josta syystä olisi ollut toivottavaa saada uusi tutkinto asiassa.

Presidentti Wilson on itse ollut kiintynyt juttuun, koska hän on saanut tietää, että Amerikan diplomatiaa Venäjällä suuresti vaikeuttavat Amerikasta Venäjälle palanneet venäläiset, jotka ovat osottaneet Mooneyn juttua riistääkseen Amerikalta maineen olla sodassa kansanvallan puolustajana."

Niin pitkälle kuin viranomaiset täällä voivat asiaa ymmärtää pidetään Mooneylle ainoana toivona Californian kuvernöörin armahdusta.

Kuvernööri mahdollisesti ottaa asian tutkiakseen.

Sacramento, 1 p. maalisk. — Kuvernöörin virastosta annetun selityksen mukaan tullee kuvernööri Stephens toimittamaan tutkinnon Mooneyn jutun suhteen tehdään tuomitun puolesta anomusta taikka ei. Kuvernööri ei kuitenkaan sekaannu asiaan ennenkuin ylioikeus on sulkenut asian kokonaan syytetyltä ja kuvernöörin puoleen käännytään asiassa.

John Peterson'in Kaupasta Yläkaupungilla
saatavana kaikenlaatuista tupakkaa, savukkeita sekä miesten vaatetustavaraa. Eri osasto virvokkeille ja makeisille.
Pallopöydät käytettävänä.——Puhelin 849.——1353 Franklin Ave.

Scandinavian Baking Co.
1515 East 12th Street, OAKLAND, CAL.
Tel.: Merrit 656. Asuntoon: Piedmont 1626.
TAHTOKAA PETERSON'IN NÄKKILEIPÄÄ
myytävänä kaikissa mauste- ja herkkukaupoissa.
Odotamme tilauksia maaseuduilta.
A. V. PETERSON, omistaja.

Hyvä hammaslääkäri

Alhaiset hinnat
Kivuttomat metoodit
Me emme palkkaa ketään hammaslääkäreitä, vaan teemme työmme itse. Olkaa varmoja, että näette nimet Dr. Yates ja Dr. Pittenger meidän portaissamme ja ovessamme, sillä me takaamme kaiken työmme 15 vuodeksi. Me säästämme teille rahaa, jos tulette meille.
SUOMEA PUHUTAAN.
DR. J. J. PITTENGER
KIVUTTOMAT HAMMASLÄÄKÄRIT.
Avoinna iltasin klo 7—8. Star-teatterin yläkerrassa.

POHL & SIMMONS
HAUTAUSJOHTAJAT HAUTAANTOIMITTAJAT
PALSAMEERAAJAT
Konttori ja vastaanottohuone 11:sta ja Duane-katujen KULMASSA.
Nopea palvelus yöllä ja päivällä kohtuullisilla hinnoilla!
TELEF.: Konttori 97; Asunto 99. ASTORIA, ORE.

HOME BAKING CO., *Inc.*
1309 Franklin Ave., ASTORIA, OREGON
Parhaimmaksi tunnustettu suomalainen leipuriliike länsirannikolla. Valmistaa kaikenlaisia hyviksi tunnettuja leivoksia ja leipää. — Kuiva leipä ja korput erikoisalana ulkolähetyksiä varten, jotka täytetään huolellisesti ja nopeasti
Olette tervetullut katsomaan uudenaikaista leipomoamme.
HAARAKAUPPA UNIONTOWNISSA.

Rakentajat!
Huomatkaa!
Kun tarvitsette rakennustarpeita, kuten
SANTAA, SEMENTTIÄ, KALKKIA, "PLASTERIA", LATTIAKAAKELEJA, TIILIÄ KAIKESTA LAJISTA, Y. M. Y. M.
niin tiedustelkaa ensinnä meidän hintojamme. Kustannusarviot annamme mielihyvällä.
SEABORG TRANSFER CO.
PUHELIN 466. ASTORIA, ORE.

Oletteko koskaan lukeneet kirjasta—
NAURAVA MAA?
Naurava Maa on kuvaus maasta, jonka asukkaat elelevät hymysuin. Kirjanen sisältää 70 sivua ja maksaa vaan 25c.
Tilaa se heti osotteella—
TOVERI,
Box 99, Astoria, Ore.

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämises-

:: TEHKÄÄ ::
RAHALÄHETYKSENNE SUOMEEN
:: KAUTTAMME ::
Me maksamme aina korkeimman voimassaolevan kurssin mukaan. Pienet välityspalkkiot joutuvat siten sosialistisen valistustyön hyväksi. Kannattakaa aina omaa liikettänne, milloin suinkin voitte oman liikkeenne välityksellä asianne suorittaa. Kaikki kirjeet ja rahalähetykset osotetaan:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

KAIKENLAISIA
Lämmitysuuneja
Keittouuneja ja rautatavaraa
ALFRED PUUSTI & CO.

Saadaksenne oikeaa, puhdasta ja mukavaa lämmintä koetelkaa meidän
Sähkö- tahi Kaasu-
UUNEJA
Kaikkia kokoja Eri hintoja
PACIFIC POWER & LIGHT COMPANY
Aina palveluksessanne!
Puhelin 288

Victor Järvinen W. A. Takalo
Western Machine & Welding Works
Sepän- ja konetyötä tehdään huolellisesti. Paatin rautoja ja bäskettiä on varastossa.
Kaasukoneita poratan ja hiotaan.
453 Taylor Ave. Phone 327
Kunnallislaiturin kohdalla.

DR. CHAS. W. BARR
HAMMASLÄÄKÄRI
Suomalainen tyttö apulaisena.
523 Commercial St. Puhelin 455. Astoria

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT
T:ri Toivo Forsström
LEIKKAUKSET ERIKOISALANA
—ja—
T:ri Werner Lagus
LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA
HEXARTH BLDG., ASTORIA
Tunnit: 10-12 e. p. p., 2-4 ja 7-8 j. p. p.
Tel. Office: 230 Tel. Residence:
T:ri Forsström 582 T:ri Lagus 602-R

T:ri O. Onne Jurvan
LUONNON-PARANTOLA
178 E. 60th str. Portland, Ore.